

ELS RESIDUS PLÀSTICS AVIAT ES RECICLARAN EN HIDROGEN?

Per fi, una bona notícia

Vet aquí que un equip d'investigadors britànics proposa un procés que utilitza dos tipus de residus, plàstic i àcid de bateries de cotxe, per tal de produir combustible verd. En termes concrets: l'àcid de les bateries dels cotxes trenca les molècules de plàstic en petits bocins.

Produir hidrogen mentre es reciclen residus plàstics és possible, segons el treball de l'equip químic britànic i el professor Erwin Reisner, de la Universitat de Cambridge.

Han desenvolupat un procés que dissol els residus plàstics en àcid sulfúric procedents de bateries de cotxes antigues i, després, produeix gas hidrogen pur i àcid acètic (trobat en el vinagre). En resum, reutilitzen dos residus per a

fabricar, sense presència de combustibles fòssils, un nou combustible que jugarà un paper clau en la transició energètica —altament necessària, davant l'escalfament global induït per les activitats industrials.

Entre 2000 i 2019, globalment els residus plàstics es van més que duplicar, fins arribar a les 353 milions de tones, segons l'OCDE. Però el 2019, només el 9% es va reciclar, mentre que el 19% es va incinerar, el 50% es va abocar i el 22% es va filtrar al medi ambient.

Els models de l'OCDE preveuen que, si seguim així, el consum global de plàstic podria gairebé triplicar-se fins a assolir 1.231 milions de tones el 2060. El seu informe *Global Plastics Outlook: Policy Scenarios to 2060* afirma: "la

contaminació per plàstics és un dels grans reptes ambientals del segle XXI, que causa grans danys als ecosistemes i a la salut humana, mentre que l'origen fòssil de la majoria dels plàstics produïts té implicacions per al canvi climàtic."

La magnitud del problema és tal que combatre la contaminació per plàstics ha esdevingut un problema de supervivència de la vida al planeta Terra.

AMICS PER SEMPRE

Els robots han vingut per a ajudar

Tinc un vell amic que viu i treballa als EUA, per la qual cosa dedueixo que és americà amb el permís del Trump. Va néixer a Malgrat i era electricista. En arribar a la terra promesa, de seguida li van donar feina a la NASA. Encara hi és... Bé, fins ara.

Estàs acomiadat!

Fa més de vint anys que es dedica a la robòtica, temps durant el qual cada vegada que ens comunicàvem parlava de les meravelles i avantatges dels robots: la veritable revolució proletària, en deia ell. L'altre dia el van acomiadar de l'empresa, junt amb vint-i-set mil treballadors més. La seva feina, a partir d'ara, la faran els robots; "uns fills de puta", va dir-me per telèfon.

Només saber-se fora, va corre al sindicat. El van atendre de seguida i va exposar el seu cas davant el responsable de robòtica. "No hi podem fer res", va dir el responsable, "és el progrés".

El meu amic va esforçar-se en demostrar les contradiccions que existien entre un robot que (en principi) està fet per a ajudar i un altre que et fot fo-

ra de la feina: "A qui se suposa que ajuda aquest munt de cables i xips sense ulls, si treu la feina als qui el construïm? Només als putos empresaris?"

Del responsable en va sortir com una rialla enigmàtica. "Sí", va dir, tot movent el cap com afirmant compulsivament. Un moment després va començar a sortir-li fum per les orelles i va llençar l'ordinador a la cara del meu amic. De seguida va entrar un altre membre del sindicat, va enretirar al responsable i va dir al meu amic que en un moment li portava un altre robot. El meu amic encara corre. Diu que vol tornar a Catalunya, però, pel mateix preu, l'hi he aconsellat que es llenci a mar.

LLUFA